

Ketabton.com

ارنستو چه گوآرا

م. بنیامین

ژباړه: فرهاد ویاړ

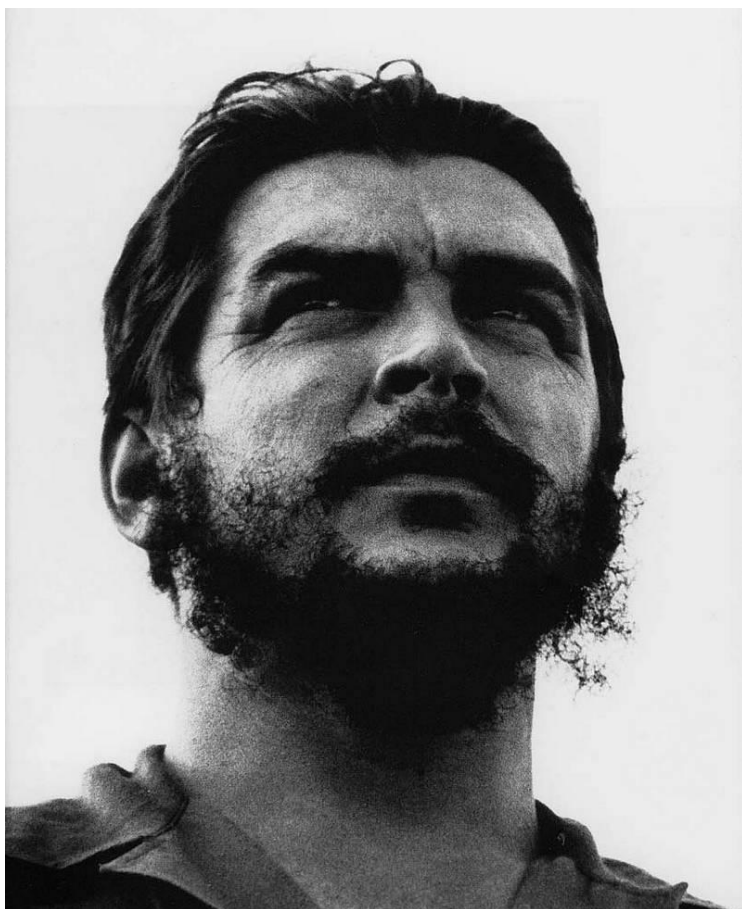
خپرندویه: سیند

وېلاگ: ketabtoon.blogspot.com

ارنستو چه گوارا

م. بنيامين

ژباړه: فرهاد وياړ

د لاتيني امريکا

ټول ماشومان

ارنستو چه گوارا

پيژني.

هغه سپری

چې د لاتيني امريکا

ټول ماشومان يې

پيژندل.

خو هغه څوک و؟

څه يې کول؟

او څه يې ويل؟

چې دومره ماشومانو ته

هکران و،

خو مشران يې د وينې تېري وو،

هغه مشران چې د ماشومان بيوزلي

د هغوې د افسانوي ثروت نتيجه وه.

ارنستو چه گوارا يو ډاکټر وو،
هغه ډاکټر چې خلک ورته گران ول،
او شپه او ورځ به يې،
بي له پيسو نه
په خپل کلينک کې
د ناروغانو درملنه کوله.
هغه باور درلود
چې له دې لارې خپل هيواد ارجنټاين
او خپلو بيوزلو هيوادوالو ته خدمت کوي،
او هيله من وو چې،
په دې ډول خدمت سره،
کولای شي د ناروغيو جرې وچې کړي،
او نور خپل شاوخوا
هيشوک ناروغ و نه ويني.
خو، هر څومره چې به يې درملنه کوله،
هر څومره چې به يې گولی او شربت او ستنې ورکولې،
بيا به هره ورځ
ناروغان ډيريدل،
او د مړينې کچه زياتيدله.

چه ګوارا تل فکر کاوه،
چې داسې لاره پیدا کړي،
داسې یوه لاره چې
میلیونونه ولسي پر ګڼي

د بیوزلی او بدمرغی څخه وژغوري.
فکر یې وکړ...هو، و فکر یې وکړ
او بالاخره دې نتیجې ته ورسید،
چې د خلکو دردونه د درملو سره نه رغول کیږي،
د دې دردونو جرې په ماشومانو کې نه دي،
په مشرانو کې نه دي،

په ټولنه کې دي،
په هغې ټولنه کې چې هغه
او ملیونونه نور کسان په کې ژوند کوي،
او ستونزې کالي.
بالاخره کوم درمل،
کوم شربت،
کومه پیچکاری او ستنه،
د ولبرې درملنه کولی شي؟
د بدوخواړو درملنه کولی شي؟؟
او نیستی له منځه وړلی شي؟؟؟
بی له شکه چې داسې درمل شته،
خو نه دا مسکن درمل.
چه ګوارا تل په فکر کې وو:
باید یو ګټور درمل پیدا کړو.
باید یو ګټور درمل پیدا کړو.

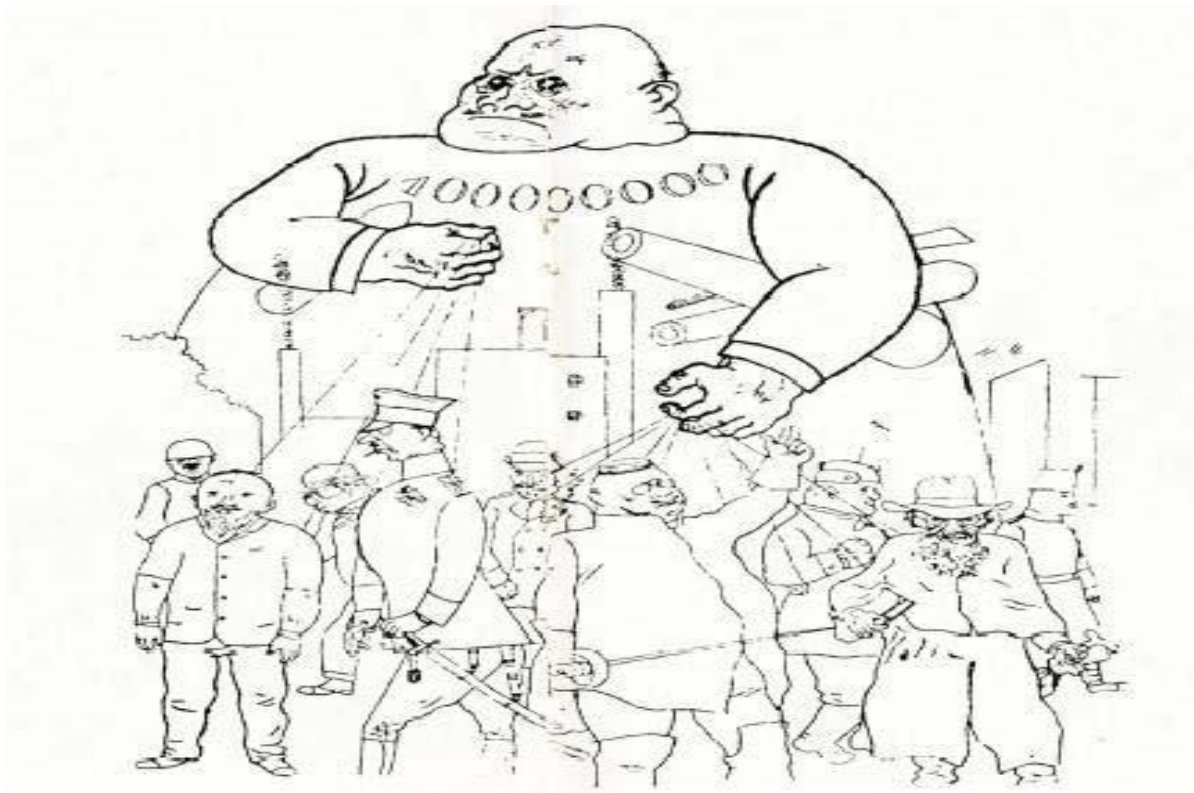
دا په کلینیک کې ناست ډاکټر،
بالاخره، د خپلې کوچنۍ کوټې راووت.
د کتابونو یوه غوټه یې غاړې ته واچوله،
چموسې یې په پښو کړې
او د لوي روغتون لاره یې ونيوله،
چې ډیر لوی و،
ډیر نامحدوده و،
داسې روغتون چې دیوال او برید یې نه درلود
او ټوله لاتینه امریکا په کې شامله وه
چه ګوارا، له دې ښاره هغه ښار ته،
له دې کلي هغه کلي ته تللو
د یوه سره یې خبرې کولی
د بل سره یې کیسې کولی
په ساعتونو د سورپوټکو په جونګرو کې کښیاستو،
او د وړانو ماشومانو سره یې
ټوکې ټکالې کولی
بالاخره په همدې سفرونو کې،
دومره یې د ناروغانو نبض ونيو
چې واقعي ناروغي یې پیدا کړه
داسې ناروغي چې درملنه یې هم دومره آسانه نه وه

او ډير كوښښ او هلوځلو ته يې اړتيا درلوده.
چه گوارا دې نتيجه ته ورسيد:
چې دا ټولې ناروغۍ له يوې ناروغتيا رامنځته كيږي
هغه ناروغتيا چې د شينې په شان
د هر يوه وينه څكي،
او په زرگونو نورو ناروغيو يې
اخته كوي.

هغه ناروغي چې نوم يې "پانگوالي" ده،
او ميكروب يې هم
پانگوال دی،

نه يو، نه هم دوه
بلکې سلگونه، زرگونه
چې ډيرکي يې د شمالي امريکا ميشته ول
هماغه پانگوالان چې
د امريکا امپرياليزم
رهبري کوي
او د خپلو لاسپوڅو په مرسته،

د دې ټاټوبي ټول ثروت لوتي،
په داسې حال کې چې د دې ټاټوبي خلک
په خپله، د شته گنجونو سره سره
له نيستی او بيوزلی مړه کيدل

چه ګوارا دې نتیجې ته ورسید
چې د ناروغۍ له منځه وړلو لپاره
بنايي میکروب نابود کړو.
د پانګوالۍ له منځه وړلو لپاره
بنايي پانګوال له منځه ویسو
په همدې فکر سره، لاس په کار شو
ناروغۍ یې موندلې وه: پانګوالي!
میکروب یې موندلې و: پانګوال!
خو درمل؟

آیا د شربت سره یې کولای شول دا میکروب نابود کړي؟

آیا د پیچکاری او ستنې سره یې کولای شول؟؟

آیا د ګولی سره یې کولای شول؟؟؟

چه ګوارا، شپه او ورځ په همدې فکرونو کې وو

نه، پورتنی شیان یو یې هم ګټور نه ول

دلته نوره درملنه په کار نه راځي

دلته بنايي مبارزه وکړو

د دښمن په ضد مبارزه

هغه دښمن چې غل وو

او په زور او چال او دوکې سره یې

د ملیونونو وګړو ثروت لوټو،

هغه دښمن چې نه یې په کوچني او نه یې هم په مشر رحم نه کاوه

هره مخالفه نغمه یې د مردکیو سره ځوابوله

او مبارزان یې وژل.

هغه دښمن چې تر ستونې پورې په وسلو سمبال وو

نو، پر دې دښمن د بریا لپاره
باید وسله واله جگړه پیل شي
او د مردکي ځواب په مردکي ورکړل شي.
همدا وو چې یوځل بیا چه گوارا حرکت پیل کړه
غوټه یې پر اوږه

چموسې یې په پښو
او ټوپک په لاس.
بنار په بنار،
کلی په کلی،
هیواد په هیواد،
د خپلې عقیدې لپاره یې تبلیغ پیل کړ
او خلکو ته یې توضیح ورکوله
چې دښمن ډیر زیات بیرحمه دی
دښمن په خبرو نه پوهیږي
باید د زور ځواب په زور ورکړل شي
او که لاس تر زڼې لاندې کښینو
هیڅ هم نشو کولای.

چه گوارا، نور غبنتلی وو:
نه له لارې ډاریده، نه هم له گړنگونو،
نه له ولبرې یې زونگ زونگ کاوه، نه له تندې،
کولایې شول، ورځې ورځې، بې له دمې مزل وکړي،
او له غره، ځنگله او سیند څخه تیر شي.
کولایې شول، اونۍ اونۍ، د ډوډۍ په ځای
پوستکي وخورې،
او تنده یوازې د باران په شاخکیو ماته کړي.
نور، نو ورته
له بریا پرته بل شې اهمیت نه درلود
په هغه دښمن بریا چې نوی یې پیدا کړی وو.
په دې سفرونو کې یې
یوه ورځ د داسې یو بل سړي سره ولیدل
چې هغه هم د دیکتاتورانو له منگولو څخه
چې د امریکا نوکران ول، د خپل هیواد د آزادۍ لپاره نقشه ایستله.
د دې سړي نوم فیپل و،
فیپل کاسترو.
کاسترو هم عقیده لرله:
د هغه دښمن په وړاندې چې تر گوهگله پورې په وسلو سمبال دی،
باید وسله واله جگړه وکړو.
چه گوارا او کاسترو سره متحد شول،
او ورځ تر بلې
زیات کسان له هغوی سره یوځای کیدل

دوې د اوږدې مودې لپاره مبارزه وکړه
تر دې چې د کوبا انقلاب يې بریا ته ورساوه
د امریکا نوکران يې وويستل،
او حکومت يې د کوبا خلکو ته وسپارو
فيلډ په کوبا کې پاتې شو،

خو، چه گوارا...
چه گوارا، یوازي په یوه هیواد کې په انقلاب قانع نه وو.
هغه غوښتل نور هیوادونه هم د کوبا په شان آزاد وي
هغه غوښتل چې هر هیواد دې د آزادي غوښتونکو لخوا اداره شي
هغه غوښتل داسې یو کار وکړي
چې نور هیڅ یو ماشوم له بیوزلی او ناروغی
د خپلې مور په غیره کې مړ نشي
او ژوند د ټولو لپاره یو شان وي
نو، له همدې لپاره په کوبا کې ډیره موده پاتې نشوو
او بیا یې، غوټه په اوږه
چموسې په پښو
او ټوپک په لاس،
د نورو ټاټوبو لاره یې ونيوله
چې د انقلاب اور په نورو ټاټوبو کې هم بل کړي.
چه گوارا هر چېرې چې تلو
د کوبا د انقلاب په اړه غبریده،
د امریکا د هغه نوکرانو په اړه غبریده
چې د هغوی له بریا وروسته یې
خپلې لکۍ، شا ته راغونډې
او د مور کانو په شان به تښتیدل
چا چې له امریکایانو څخه کړیدلي زړونه درلودل
د زړه له کومې به خنډیدل،
او د چه گوارا خبرو ته به یې غور ایښودو،

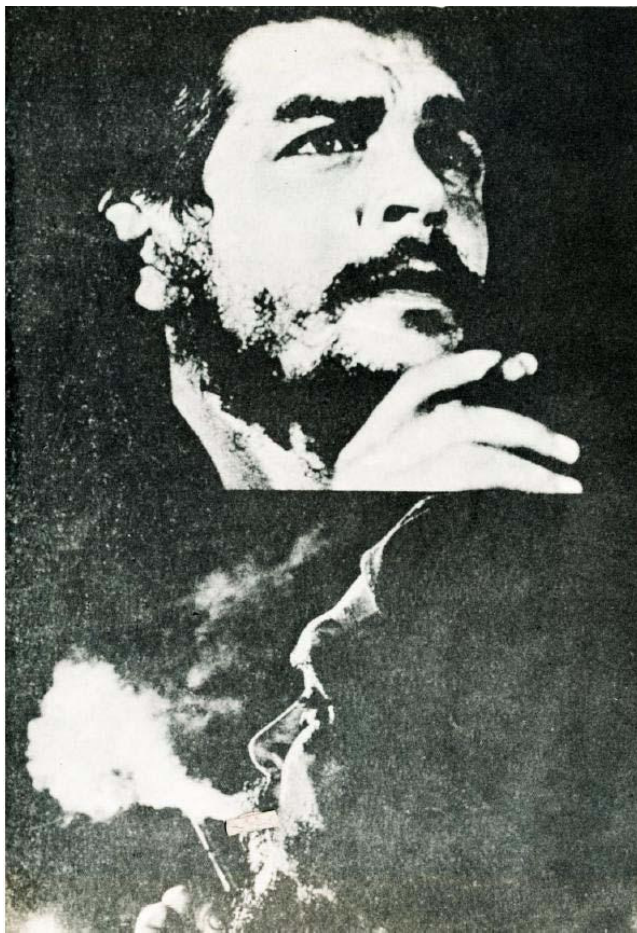
په دې هیله چې هغوې هم وکړای شي خپل هیواد آزاد کړي.
چه گوارا د انقلاب په قاصد بدل شوی وو
او ورځ تر بلې یې زیات ملگري او همزمان پیدا کول،
او کوچنیان

د هغه لومړني او مینه ناکه هرکلي ویونکي ول
هغوې آرزو درلودله چې کاش لویان وی!
او توپک یې اورې ته اچولې،
او د چه گوارا سره اوږه په اوږه،
په غرونو او ځنگلونو کې
د خپلو دښمنانو په وړاندې جنگیدلی.

×

د انقلاب قاصد چې به چیرې پښه ایښوده
د انقلاب اور به لمبې وهلې،
او د مفتخورو لمنې به یې سوځولی
د هغه د پښې غږ،
د آزادۍ غږ وو،
د استقامت غږ وو،
د ولسونو د غلیمانو په وړاندې د مبارزې غږ وو:
ولسمشرانو،
جنرالانو،
کشیشانو،

بانکوالانو،

او د اکا سام لاسپوخی ډلې

د هغه د نوم په اوریدلو سره

ځانونه بایلل

او د هغه د مرگ هیله یې کوله

خو، نور نه مردکي څه کولای شول،

نه زندان،

نه توپ او نه ټانک کومه اغیزه درلوده،

او نه هم جلا وطنی.

نه د کشیشانو موعظې هغه اغفالولی شوو

او نه د جنرالانو گواښنې.

له ونزوئلا څخه تر ارجنتاین پورې

له اکوادور څخه تر سالوادور پورې

هر چیرې او په ټولو ځایونو کې

یوازینې غبر، د چه گوارا غبر وو

او د هغه په لاره تلل.

خو دښمنان هم بیغمه نه کښینستل

شپه او ورځ یې نقشې ایستلې

چې دا هسک پروازه عقاب له پښو وغورځوي

ځکه چې د هغه په شتون کې

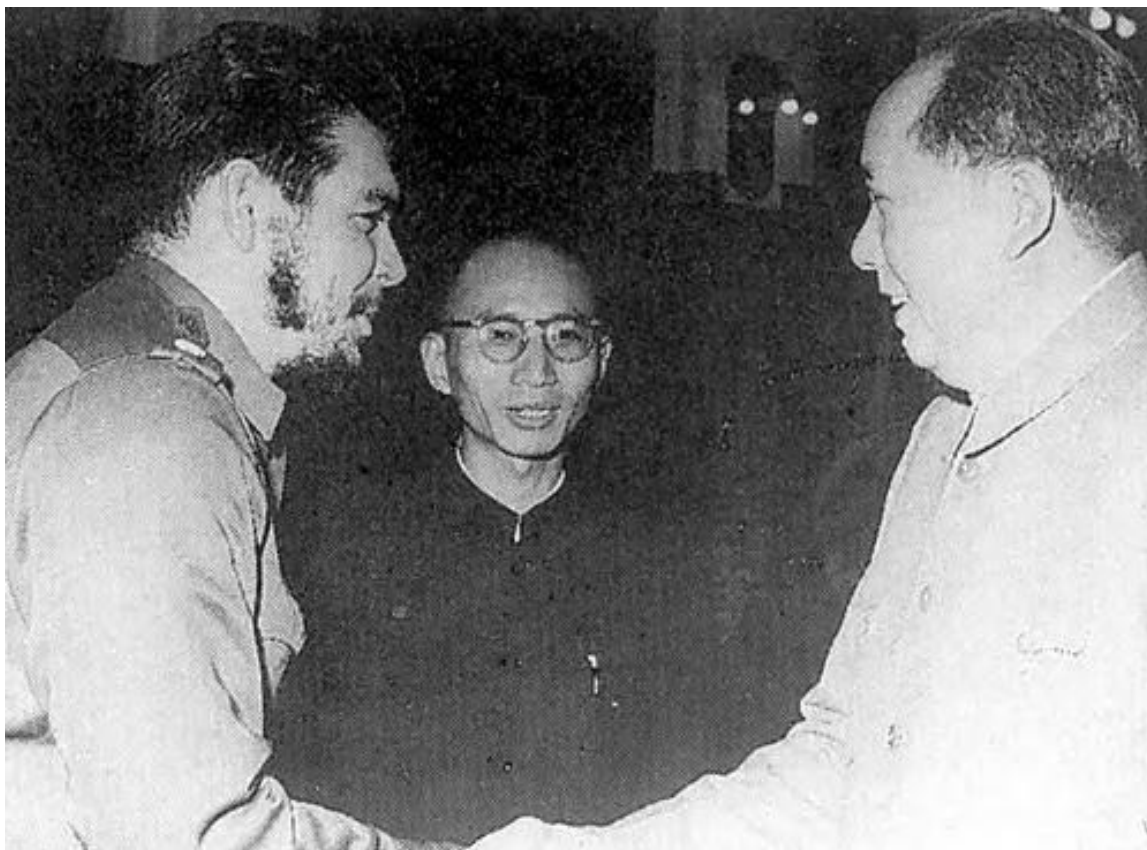
دوې هیڅکله هوسا خوب نشو کولای

او ډیر ژر

د غلا او لوټ لارې یې تړل کیدې

او پانگې یې په خطر کې ولیدلې

خلک ورو ورو پوهیدل،
او دې پایلې ته رسیدل چې کولای شي،
خپل او د هیواد برخلیک د یوې موتي پردو، مفتخوارو او احمقانو په ځای
په خپلو لاسونو کې ولري
او همدا وو چې دښمنان
- چې د ټولو مشره یې امریکا وه -
سره متحد شول

ځواکونه يې راغونډه کړل
او د لاتينې امريکا د ولس مينه ناکه او مبارز ملگری
د ۱۹۶۷ کال د اکتوبر پر نهمه
په يوه نابرابره غلچکي جگړه کې،
د بوليويا په سويل ختيځ کې
له پښو وغورځو.

دښمنانو د آرامۍ ساه وويستله
او دوستانو له خپلو ځانونو نه
پوښتل،
آيا چه ګوارا په رښتيا مړ شوی دی؟

خو سباني شرک و بنوده چي
نه،
اتلان هيڅکله نه مري.

”سیند خپرندویه“ خپاره کړي دي:

۱. د کمونیزم اصول، فریدریش انگلس، ژباړه - فرهاد ویاړ
۲. دیالکتیک ماتریالیزم د ځوانانو لپاره، رضا قرباني، ژباړه - مرینه سحر
۳. د یوه شاعر اندیښنې، احمد شاملو، ژباړه - فرهاد ویاړ
۴. یو شعر چې کرکه ده، پاڅون دی او انتقام، سپیڅلی
۵. مور مې ښکلې نشوه، رضا فرمند، ژباړه - فرهاد ویاړ
۶. مارکسیزم او رفورمیزم، و.ا. لنین، ژباړه - هاشم سهار
۷. لیوهولان- یو ستر ژوند! یوه پرتیمینه مړینه، ژباړه - فرهاد ویاړ
۸. د شناخت په اړه یو څو خبرې، صمد بهرنګي، ژباړه - څرک

خپریږي:

ویکتور خارا، د انقلاب سندرغاړی

مکتب
کتابخانه

۱۳۸۸

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**